

Т. А. Шпаковська

Афанасьєв Борис Гнатович

АФАНАСЬЄВ Борис Гнатович (13. 01. 1920, м. Мстиславль, нині Могильов. обл., Білорусь – 28. 09. 1992, Дніпропетровськ) – диригент. Нар. арт. РРФСР (1971). Закін. Мінську консерваторію (1947). 1953–60 – гол. диригент Держ. симф. оркестру Білорус. РСР; 1960–76 – гол. диригент Перм., 1976–84 – Одес., від 1984 – Дніпроп. театрів опери та балету. Для творчості А. характерний поглиблений психологізм у розкритті автор. задуму. Опери «Аїда», «Трубадур», «Травіата» Дж. Верді у його трактуванні вирізняються повнотою, яскравістю муз. характеристик героїв, сповнених контрастними переходами, відтінками, розкривають і підкреслюють своєрідність муз. мови італ. композитора. У «Мазепі» П. Чайковського (1986) А. вдалося однаково потужно й натхненно передати грандіозність, розмах, надзвичайну силу духу народу і проникливо – трагізм долі Марії. Серед постановок – «Семен Котко» С. Прокоф'єва (1977), «Петро I» А. Петрова (1979), «Хованщина» М. Мусоргського (1980), «Повернений травень», «Листи кохання», «Вій» В. Губаренка (1984). Першопрочитання творів А. Хачатуряна, Д. Кабалевського, А. Спадавеккіа, К. Кацман, Д. Толстого, В. Губаренка.

Рекомендована література

1. Губаренко В. Диригент: професія і покликання // Музика. 1990. № 1;
2. Шпаковская Т. А. У музики в плену // Театр. летопись длиною в четверть века. Дн., 1999.

Бібліографічний опис:

Афанасьєв Борис Гнатович / Т. А. Шпаковська // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-44644>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).